



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 maja 2013 r.

DOLiS/DEC – 509/13/28056,28060,28062

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1071), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi K. s. c., z siedzibą w W. przy ul. [...], na odmowę udostępnienia przez Spółdzielnię Mieszkaniową, z siedzibą w S. os. [...], danych osobowych Pani K. C.,

nakazuję Spółdzielni Mieszkaniowej, z siedzibą w S. os. [...], udostępnienie K. s. c., z siedzibą w W. przy ul. [...], danych osobowych Pani K. C., w zakresie:

- **informacji o numerze księgi wieczystej bądź numerze zbioru dokumentów lokalu położonego w S. przy ul. [...],**
- **informacji, czy ww. lokal należy, bądź należał, do Pani K. C. lub jej małżonka – M. C., a jeśli należał, to czy, w jakiej formie oraz na jakiej podstawie prawnej został zbyty,**
- **informacji czy ww. lokal należy, bądź należał, do rodziców Pani K. C. – J. i A. J. – a jeśli należał, to czy, w jakiej formie oraz na jakiej podstawie prawnej został zbyty,**
- **informacji czy Pani K. C. jest właścicielem innych lokali.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga K. s. c. z siedzibą w W. przy ul. [...], na odmowę udostępnienia przez Spółdzielnię Mieszkaniową, z siedzibą w S. os. [...], zwaną dalej Spółdzielnią, danych osobowych Pani K. C., w zakresie odnoszącym się do numeru księgi wieczystej bądź numeru zbioru dokumentów lokalu położonego w S. przy ul. [...] informacji, czy lokal należy, bądź należał, do Pani K. C. lub jej małżonka – M. C. – a jeśli należał, to czy, w jakiej formie oraz na jakiej podstawie prawnej został on zbyty, czy Pani K. C. jest właścicielem

innych lokali oraz czy ww. lokal należy, bądź należał, do rodziców Pani K. C. – J. i A. J. – a jeśli należał, to czy, w jakiej formie oraz na jakiej podstawie prawnej został on zbyty.

Uzasadniając rzeczony wniosek Skarżący podnieśli cyt.: „(...) Skarżący złożyli wniosek do spółdzielni o udzielenie informacji na temat nieruchomości położonej w S., która to nieruchomość podchodzi pod Spółdzielni[e] Mieszkańciow[a] w S. Skarżący wskazali, że jako wierzyciele zamierzają wnieść przeciwko swojemu dłużnikowi K. C. powództwo [skargę pauliańską], a w tym celu musi uzyskać informacje dotyczące przeniesienia prawa do mieszkania. Wskazali też, że przeciwko dłużnikowi posiadają tytuł wykonawczy sygn. akt [...] wraz z postanowieniem sygn. akt [...]”.

Wobec odmowy udostępnienia przez Spółdzielnię ww. danych Skarżący wnieśli o wydanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nakazu udostępnienia przez Spółdzielnię na ich rzecz wnioskowanych informacji.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] marca 2012 r. Skarżący skierowali do Spółdzielni pismo, w którym wystąpili o cyt.: „podanie nr KW bądź nr zbioru dokumentów nieruchomości położonej w S. przy ul. [...] oraz podania danych dotyczących wskazanego lokalu w szczególności:

- czy lokal należy/należał kiedykolwiek do dłużnika K. C. lub jej małżonka M. C.
- czy dłużnik jest właścicielem innych lokali,
- jeżeli należał, to w jakiej formie pozbył się lokalu, (darowizna, sprzedaż, zamiana),
- czy lokal należy/należał do rodziców dłużnika tj. J. i A. J., i w jakiej formie się go pozbyli”.

Uzasadniając ww. wniosek Skarżący wskazali, cyt.: „Informacje te są niezbędne w związku z bezskuteczną egzekucją wobec dłużnika K. C., która posługiwała się w/w adresem tym samym złożenia ewentualnej skargi paulińskiej, a także możliwością wierzyciela zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego dotyczącą wejścia w prawa spadkowe dłużnika po zmarłym ojcu, i prowadzenia skutecznej egzekucji z tych praw”.

2. W odpowiedzi na ww. wniosek Spółdzielnia wskazała, iż wnioskowane informacje zostaną udzielone po uiszczeniu opłaty cyt.: „w wysokości 30 zł netto +VAT- zgodnie z uchwałą Zarządu SM nr [...] z dnia [...] 06. 2010 r.”

3. W aktach sprawy znajduje się kopia wyroku Sądu Rejonowego w S., (sygn. akt. [...]), którym Sąd, po rozpoznaniu sprawy z powództwa E. Sp. z o. o. przeciwko Pani K. C. o zapłatę, zasądził od Pani K. C. na rzecz E. Sp. z o. o. kwotę [...] zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym oraz kwotę [...] zł tytułem zwrotów kosztu procesu. Postanowieniem z dnia [...] grudnia 2011 r. (sygn. akt. [...]) Sąd Rejonowy [...] w S., [...] postanowił tytułowi egzekucyjnemu – prawomocnemu wyrokowi wydanemu przez Sąd Rejonowy w S. w dniu [...] lipca 2005 r. w sprawie o sygn. [...] nadać klauzulę wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. – K. B. i S. B. o treści: W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, dnia [...] grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy w S. stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w całości na rzecz następców prawnych wierzyciela – K. B. i S. B. oraz poleca wszystkim urządcom oraz

osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy. Orzeczenie podlega wykonaniu jako wykonalne”.

4. W wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Spółdzielnia wskazała, iż jako administrator danych przetwarza dane osobowe Pani K. C. w zakresie informacji, których dotyczy skarga. Spółdzielnia podniosła ponadto, iż wnioskowane przez Skarżących informacje zostaną na ich rzecz udostępnione po uiszczeniu kwoty wynikającej z uchwały nr [...] Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej w S. z dnia [...] czerwca 2010 r., o czym Skarżący byli przez Spółdzielnię informowani. W ocenie Spółdzielni podstawowym jej obowiązkiem jest dbanie o dobro jej członków, zaś udostępnienie żądanych danych wymaga nakładu pracy i środków finansowych, do których poniesienia, Skarżący – w ocenie Spółdzielni – są zobowiązani. Spółdzielnia wskazała jednocześnie, iż istnieje alternatywna możliwość pozyskania przez Skarżących ww. danych m. in. poprzez zwrócenie się do Sądu Rejonowego, Wydział Ksiąg Wieczystych w S. o udostępnienie rzeczonych informacji.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1). Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

W myśl art. 12 ustawy do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych należy m. in. kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz wydawanie decyzji administracyjnych i rozpoznawanie skarg w sprawach wykonywania przepisów o ochronie danych osobowych. W przypadku stwierdzenia, iż doszło do naruszenia tych przepisów Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (art. 18 ust 1 pkt 2 ustawy).

Mając na uwadze okoliczność, iż w niniejszej sprawie Skarżący wystąpili o udostępnienie danych osobowych Pani K. C. w celu dochodzenia roszczeń z tytułu prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, wskazać należy na art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy w zw. z art. 527 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zwanej dalej Kc. Stosownie bowiem do treści art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Zgodnie zaś z art. 23 ust. 4 pkt 2 za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Jak wyżej wskazano, Skarżący wystąpili do Spółdzielni o udzielenie informacji co do okoliczności posiadania, a następnie zbycia przez Panią K. C. i jej małżonka, M. C. prawa do lokalu położonego w S. przy ul. [...], oraz co do okoliczności posiadania i ewentualnie zbycia tego lokalu przez rodziców ww. osoby, tj. J. i A. J..

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż żądanie Skarżących o udostępnienie ww. danych osobowych K. C. jest w pełni uzasadnione i wypełnia dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Z punktu widzenia cytowanego powyżej przepisu, wniosek spełnia przesłanki udostępnienia danych, ponieważ został złożony do administratora danych w formie pisemnej, jest umotywowany, wskazuje zakres i przeznaczenie oraz w sposób wiarygodny uzasadnia potrzebę ich udostępnienia. Ponadto, w ocenie Generalnego Inspektora wykorzystanie danych w celu realizacji konstytucyjnie przysługującego prawa do dochodzenia swoich praw w drodze procesu sądowego nie może być uznane za naruszenie praw i wolności osób, których dane dotyczą. Prawo do prywatności nie ma bowiem charakteru absolutnego, a jego ochrona nie może odbywać się kosztem braku poszanowania praw innych osób. Z kolei odmowa udostępnienia danych, o które wnioskuje Skarżący może służyć ochronie dłużnika, który dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Ochronie wierzyciela służy natomiast m.in. art. 527 Kc, zgodnie z którym, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§ 1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Powyższy artykuł wskazuje zatem przesłanki skargi pauliańskiej, którymi są: 1) pokrzywdzenie wierzycieli, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli i 3) wiedza lub możliwość – przy zachowaniu należytej staranności – dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią, natomiast ciężar udowodnienia istnienia tych przesłanek spoczywa na wierzycielu. Artykuł 6 kodeksu cywilnego stanowi bowiem, że ciężar udowodnienia faktu w postępowaniu cywilnym spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zauważyć również należy, że w myśl art. 126 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, każde pismo procesowe powinno zawierać osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, natomiast art. 232 Kpc stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powołane wyżej przepisy stanowią zatem, że strony postępowania cywilnego są zobowiązane, a nie tylko uprawnione, przedstawiać dowody potwierdzające fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym,

Skarżący, jako strona postępowania sądowego musi przedstawić dowody, które w jego ocenie uzasadniają dochodzone przez niego roszczenie.

Jednocześnie odnosząc się do twierdzenia Spółdzielni, iż istnieją alternatywne metody pozwalające Skarżącym na pozyskanie żądanych danych, wskazać należy, że ustawa o ochronie danych osobowych nie przewiduje, iż udostępnienie danych osobowych przez ich administratorów może nastąpić dopiero po wykorzystaniu przez osobę o nie wnioskującą wszelkich środków prawnych niezbędnych do ich pozyskania.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).